

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปฏิรูปการศึกษาของไทยไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ ไทยเรามีการปฏิรูปการศึกษากันครั้งแรกในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (พ.ศ. 2411 - 2453) พระองค์ทรงเป็นนักปฏิรูปเกี่ยวกับการศึกษาผู้ยิ่งใหญ่เปี่ยมด้วยวิสัยทัศน์ นโยบายของพระองค์ได้เปลี่ยนโฉมหน้าการศึกษาไทยไปสู่ระบบการศึกษาของโลกแนวใหม่ (ชยพล หมีทอง, 2547, หน้า 80) ยุคที่ 2 เป็นการปฏิรูปการศึกษา เมื่อมีการปฏิวัติของนักศึกษา เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2516 เป็นยุคการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเน้นในเรื่องความเสมอภาค ความเป็นเอกภาพ และเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยุคที่ 3 ในช่วง พ.ศ. 2530 - 2535 ได้มีความพยายามจะดำเนินการจะปฏิรูปการศึกษาอีกครั้ง โดยเน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับตนให้พร้อมที่จะรับการท้าทายจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงและความเป็นนานาชาติยุคปัจจุบันการริเริ่มเพื่อ การปฏิรูปการศึกษาไทยสืบเนื่องมาจากผลกระทบอันรุนแรงจากวิกฤติเศรษฐกิจในเอเชีย และการปฏิรูปการเมืองที่ตามมา รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งมีการบังคับเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2540 รัฐธรรมนูญฉบับนี้บัญญัติว่า ให้มีการการปฏิรูปการศึกษาและการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของไทย จึงได้เริ่มการปฏิรูปการศึกษา ในกรณีนี้ได้รับการสนับสนุนโครงการความช่วยเหลือทางวิชาการ จากธนาคารพัฒนาเอเชีย การปฏิรูปการศึกษาครั้งล่าสุด ครั้งนี้เรียกว่า “การศึกษาเพื่อนำทางสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้” (รากฐานไทย, 2549, หน้า 12) ในโลกยุคแห่งโลกาภิวัตน์ซึ่งเป็นโลกแห่งยุคของข้อมูลข่าวสาร เป็นยุคของการแข่งขันกัน ในรูปแบบหลายด้านโดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา และวัฒนธรรม ทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแข่งขันกันสูงกว่าที่จะคิด รัฐบาลของแต่ละประเทศจำเป็นต้องแสวงหากลยุทธ์ในการที่จะพัฒนาประเทศให้ทันกับนานาประเทศทั่วไปในยุคของโลกแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อช่วงชิงโอกาสดีๆ ให้กับประเทศของตนเท่าที่จะมากได้ สิ่งที่ทุกประเทศต้องพัฒนาก่อนสิ่งอื่นใดก็คือ การพัฒนาทางด้านการศึกษาเพื่อมารองรับการแข่งขัน และเพื่อจะพัฒนาด้านอื่นๆ ต่อไป ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันกับนานาประเทศ ได้มีแผนพัฒนาแห่งชาติมาหลายฉบับจนฉบับนี้เป็นฉบับที่ 9 ที่มีการพูดถึงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้สอดคล้องกับแนวโน้มนโยบายของยูเนสโก เรื่อง “การศึกษาตลอดชีวิต” (life long education) (พระเทพโสภณ, 2546, หน้า 3) และในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กล่าวถึงการศึกษาว่า “การศึกษา” คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกการอบรม การสืบสานวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม

การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545ข, หน้า 5 - 6) ประเทศไทยจึงมีการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษาไทย เพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมฐานความรู้ (knowledge-based society) เป็นสังคมที่คนมีความรู้ มีการศึกษาดี ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมต่อเนื่องตลอดชีวิต คนเหล่านี้จะเป็นศูนย์กลางแห่งการพัฒนา พร้อมทั้งจะพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ศาสนาและวัฒนธรรมของประเทศไทยต่อไป

สภาพปัญหาของสังคมไทยซึ่งเป็นที่มาของการปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบราชการ และปฏิรูประบบเศรษฐกิจอยู่ในขณะนี้มาจากภาคเศรษฐกิจ ประสบภาวะฟองสบู่แตกในปี พ.ศ. 2540 พอสรุปปัญหาได้ 2 ประเภท คือ ปัญหาภายในกับปัญหาภายนอก 1) ปัญหาภายในเกิดจากการระหลวมของภาคการเงินการธนาคารในประเทศ ธนาคารปล่อยสินเชื่อง่ายมาก ปล่อยเงินกู้โดยไม่ตรวจสอบสินทรัพย์ ผู้บริหารการเงิน การธนาคารตัดสินใจโดยลำพังคือ การขาดธรรมาภิบาล (good governance) การตัดสินใจไม่มีความโปร่งใส (transparency) ตรวจสอบไม่ได้เพราะตกอยู่ในมือของคนไม่กี่คน 2) เกิดจากการที่การส่งออกของไทยลดลงไม่สามารถส่งออกได้มาก (พระเทพโสภณ, 2546, หน้า 6 - 8) ฉะนั้นการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การลงทุนเพื่อการศึกษาเพื่อที่จะยกระดับประชาชนของชาติและจะทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศได้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จะเป็นพลังขับเคลื่อนให้มีการปฏิรูปการศึกษาไปสู่เป้าหมายคือ ทำให้คนไทยได้รับการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิตเยาวชนคนรุ่นใหม่มีโอกาสรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเพิ่มจาก 6 ปี เป็น 9 ปี ตามมาตรา 43 บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน (สมเดช สีแสง, 2544, หน้า 9)

พระธรรมปิฎก (2540, หน้า 3) กล่าวว่าชีวิตจะดีงามมีความสุขประเทศชาติจะรุ่งเรืองมั่นคง และสังคมจะร่มเย็นเกษมศานต์นั้นปัจจัยสำคัญที่สุดคือ การพัฒนาคน ซึ่งจะทำให้คนเป็นคนดีมีความสุข และเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ การที่จะพัฒนาคนได้ก็คือการศึกษา

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545ก, หน้า 3 - 13) ได้กล่าวถึงปัญหาของการปฏิรูปการศึกษาคือการมองปัญหาเพื่อที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาสังคมไทยปัญหาของการศึกษาแต่ละด้านได้แก่

1. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การขาดเอกภาพในด้านนโยบายและการบริหาร การขาดการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังของประชาชน
2. ปัญหาครู ปัจจุบันพบว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ตกต่ำครูขาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องใช้วิธีสอนแบบเดิมๆ ค่าตอบแทนครูยังต่ำ ภาระงานเพิ่มมากขึ้นและขาดแรงจูงใจ และปัญหาการสอนไม่ตรงกับวิชาเอก

3. ปัญหาด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ขาดการยึดหยุ่นคล่องตัวเกิดการสูญเสียค่าทางการศึกษา เด็กไทยคิดไม่เป็น ทำไม่เป็น แก้ปัญหาไม่เป็น

4. ปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณ ขาดการเสมอภาค ซึ่งนำไปสู่การบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ

5. ปัญหาด้านสื่อสารสนเทศ และเทคโนโลยี ขาดความเท่าเทียมระหว่างโรงเรียนขาดครูที่มีความรู้ความสามารถ

พระเทพโสภณ (2546, หน้า 15) กล่าวว่า เป็นที่น่าเชื่อว่านโยบายยกระดับการศึกษาจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมฐานความรู้ (knowledge-based society) หรือสังคมแห่งการเรียนรู้ (learning society) เหมือนความฝัน ที่วาดภาพให้ประเทศไทยเป็น ประเทศแห่งความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เป็นศูนย์กลางแห่งภูมิภาคด้านการวิจัยและพัฒนา ประชาชนมีความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง และเป็นฐานการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง

กองการศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี (2548, หน้า 7) กล่าวถึงการศึกษาว่า เมื่อการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ สถานศึกษาจึงเป็นแกนหลักที่จำเป็นจะต้องมีส่วนในการปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อจะช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นให้ได้ผลอย่างยั่งยืน และเป็นที่ยอมรับจากพ่อแม่และผู้ปกครอง ในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษาด้วยความเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะเป็นสถานที่หล่อหลอมให้บุตรหลานได้เป็นคนดีที่สมบูรณ์แบบ ภาระหน้าที่ของการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาล จังหวัดสิงห์บุรีกำหนดไว้ 4 ด้านคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549, หน้า ก) กล่าวว่าการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้คนมีความรู้ และมีคุณสมบัติต่างๆ ที่ช่วยให้คนอยู่รอดในโลกนี้ได้ เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมส่วนรวม หากจะดูคุณภาพการศึกษา จึงควรดูที่เป้าหมายปลายทาง คือคุณภาพของผู้จบการศึกษาว่า จะต้องมีความรู้ ทักษะ และคุณสมบัติต่างๆ อย่างน้อยต้องครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด การจะพิสูจน์คุณภาพผู้เรียนต้องอาศัยเวลา ดังนั้น กระบวนการบริหารจัดการที่ดีจะต้องมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน จึงเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เมื่อบุตรหลานจบการศึกษาจากสถาบันแห่งนั้นแล้วจะเป็นคนดี คนเก่งและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ตลอดจนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าไปตามกระแสโลกาภิวัตน์

จากผลการวิเคราะห์ของกองการศึกษาเทศบาลเมืองสิงห์บุรี (2548, หน้า 18) ถึงปัญหาและความต้องการของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี ชี้ให้เห็นว่า

1. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังไม่ได้รับบริการอย่างทั่วถึงและไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจัง การประสานงานและการมีส่วนร่วมยังมีขีดจำกัด

2. ระบบบริหารการจัดการทางการศึกษาของโรงเรียนเทศบาล ยังขาดบุคลากรผู้รับผิดชอบโดยตรง

3. การจัดสรรงบประมาณและการลงทุนเพื่อการศึกษายังไม่เพียงพอ

จากปัญหาดังกล่าวทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในด้านการบริหารโรงเรียนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ กระบวนการเรียนการสอนไม่บรรลุวัตถุประสงค์ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตกต่ำกว่าที่สถานศึกษากำหนดไว้ ระบบบริหารจัดการไม่เป็นไปตามขั้นตอน การประสานงานกับหน่วยงานต่างๆล่าช้า จากการสำรวจสถิติปรากฏว่าจำนวนนักเรียนลดลงจากปีการศึกษาที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรีเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของชุมชนตามแนวการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของครู และผู้บริหารของนักเรียน ต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของครู และผู้บริหารของนักเรียน ต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรีจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ความคาดหวังที่มีต่อบุตร การเลี้ยงดูบุตร ความเข้มงวดต่อการใช้เวลาว่างของบุตร ระดับการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน จำนวนชั่วโมงที่สอนเฉลี่ย/สัปดาห์ หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ช่วงเวลาสำหรับการศึกษา ค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง และแหล่งค้นคว้าที่ใช้ในการพัฒนาตนเอง
3. เพื่อทราบ ข้อเสนอแนะของครู และผู้บริหารของนักเรียน ที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาล

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในสังกัดเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี ผู้บริหารของเทศบาล ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา สำหรับใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม และพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารงานโรงเรียน ให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงตามแนวของการปฏิรูปการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ครูและผู้บริหารของนักเรียนของโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2549 จำนวนผู้บริหารของนักเรียน 1,953 คน จำนวนครู 101 คน รวม 2,054 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2549, หน้า 5)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เนื่องจากระชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % หรือมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546 หน้า 445) ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 334 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

1) สถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่

- 1) ครู
- 2) ผู้ปกครองนักเรียน

2) เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3) อายุ

- 1) ต่ำกว่า 30 ปี
- 2) 30 – 39 ปี
- 3) 40 – 49 ปี
- 4) มากกว่า 49 ปี

4) อาชีพของผู้ปกครอง

- 1) รับราชการ
- 2) เกษตรกรรม
- 3) ค้าขาย
- 4) รับจ้าง
- 5) อื่น ๆ

5) ความคาดหวังที่มีต่อบุตร

- 1) นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้
- 2) นักเรียนเป็นคนดีมีคุณธรรม
- 3) นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการเรียนต่อในระดับสูงขึ้น
- 4) นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอกได้

6) การเลี้ยงดูบุตร

- 1) นักเรียนอยู่กับบิดา มารดา
- 2) นักเรียนอยู่กับญาติพี่น้อง
- 3) นักเรียนอยู่กับคนเลี้ยง

- 7) ความเข้มงวดต่อการใช้เวลาว่างของบุตร
  - 1) ให้นักเรียนทำการบ้าน
  - 2) ให้นักเรียนอ่านหนังสือ
  - 3) ให้นักเรียนเล่นเกมคอมพิวเตอร์
  - 4) ให้นักเรียนช่วยงานบ้าน
  - 5) ให้นักเรียนออกกำลังกาย
- 8) ระดับการศึกษา
  - 1) ระดับประถมศึกษา
  - 2) ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
  - 3) ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
  - 4) สูงกว่าปริญญาตรี
- 9) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน
  - 1) สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 2) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
  - 3) สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
  - 4) สาระการเรียนรู้สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม
  - 5) สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
  - 6) สาระการเรียนรู้ศิลปะ
  - 7) สาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี
  - 8) สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 10) จำนวนชั่วโมงที่สอนเฉลี่ย / สัปดาห์
  - 1) ต่ำกว่า 17 ชั่วโมง
  - 2) มากกว่า 17 ชั่วโมง
- 11) หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน
  - 1) ด้านงานวิชาการ
  - 2) ด้านการบริหารงานบุคคล
  - 3) ด้านการบริหารงานงบประมาณ
  - 4) ด้านการบริหารงานทั่วไป
- 12) ช่วงเวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง
  - 1) ชั่วโมงว่าง
  - 2) หลังจากโรงเรียนเลิก
  - 3) วันหยุด

13) แหล่งค้นคว้าที่ใช้ในการพัฒนาตนเอง

- 1) ห้องสมุด
- 2) จากอินเทอร์เน็ต
- 3) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ทรรศนะของครูและ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ 3) การบริหารงาน บุคคล และ 4) การบริหารงานทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทรรศนะ หมายถึง ความคิดเห็นที่แสดงออกต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลใน จังหวัดสิงห์บุรีที่เกิดจากความรู้สึก เจตคติและประสบการณ์ของบุคคล และกลุ่มบุคคล โดยอาศัย พื้นความรู้ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม อันส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา

2. การบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียน โดยกลุ่ม บุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทั้งระบบโรงเรียน ได้กำหนดขอบข่ายไว้ 4 ด้าน ซึ่งทั้งหมดประกอบด้วย

2.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ให้ได้ผลดี และบรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 การบริหารงานงบประมาณ หมายถึง งานที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นการ บริการหน่วยงานต่างๆ ของโรงเรียนให้สามารถดำเนินไปตามจุดหมายหรือความต้องการ งานบริหารงบประมาณ เปรียบเหมือนส่วนที่เป็นจุดประสานงานหรือเป็นส่วนสนับสนุนโรงเรียน ให้สามารถดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

2.3 การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่ผู้บริหารได้ใช้ศาสตร์ และศิลป์ในการพิจารณาบุคคลเพื่อสรรหาบรรจุ แต่งตั้ง ให้บุคคลที่มีความสามารถมีความ เหมาะสมในการทำงานในหน่วยงาน

2.4 การบริหารงานทั่วไป หมายถึง การจัดระบบบริหารองค์กร การให้บริการงาน อื่นๆ เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ การ ประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการบริหารการศึกษาทุก รูปแบบโดยมุ่งให้สถานศึกษามีการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ตลอดจนส่งเสริม การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง องค์กร และชุมชนเพื่อให้ในการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

3. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่อุปการะช่วยเหลือนักเรียนด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน

4. เทศบาลจังหวัดสิงห์บุรี หมายถึง การปกครองส่วนท้องถิ่นที่บริหารจัดการโดยสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนภายในเขตเทศบาลจังหวัดสิงห์บุรี

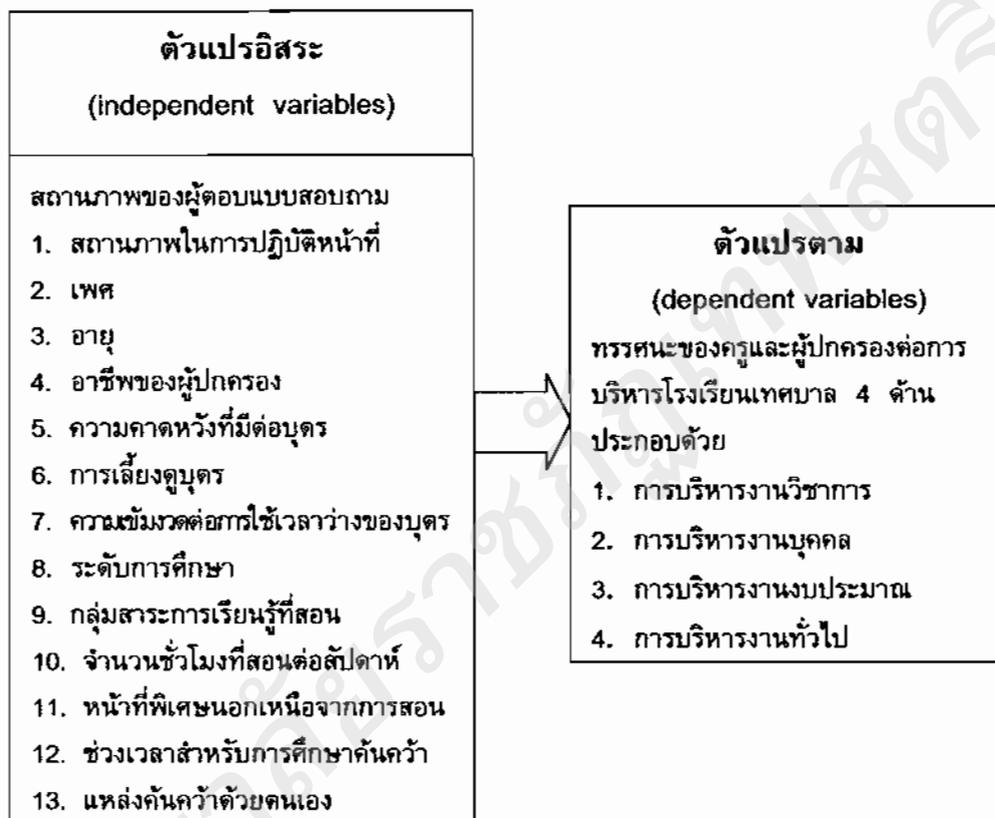
5. โรงเรียนเทศบาล หมายถึง สถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงานของเทศบาลมีการจัดการเรียนการสอนในช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 และช่วงชั้นที่ 3

6. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลจังหวัดสิงห์บุรี

7. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลจังหวัดสิงห์บุรีมี 4 แห่ง คือ โรงเรียนเทศบาล1 วัดโพธิ์แก้วนพคุณ โรงเรียนเทศบาล2 วัดเสฐียรวัฒนดิษฐ์ โรงเรียนเทศบาล3 พรหมรวมมิตร และโรงเรียนเทศบาล1 สหราษฎร์วิทยา เทศบาลตำบลอินทร์บุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษา ค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นการศึกษาพรรณนะของครูและ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรีต่อการบริหารโรงเรียน ตามขอบข่ายการบริหารงานโรงเรียน 4 ด้าน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ 3) การบริหารงานบุคคล และ 4) การบริหารงานทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 35 – 73) ตามรายละเอียดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่แสดงต่อไปนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ทัศนคติของครูและผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารโรงเรียนเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ความคาดหวังที่มีต่อบุตร การเลี้ยงดูบุตร ความเข้มงวดต่อการใช้เวลาว่างของบุตร ระดับการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน จำนวนชั่วโมงที่สอนเฉลี่ย/สัปดาห์ หน้าที่พิเศษนอกเหนือจากการสอน ช่วงเวลาสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง และแหล่งค้นคว้าที่ใช้ในการพัฒนาตนเอง แตกต่างกัน